

ΕΡΩΤΗΣΗ

2862
18.10.13

Προς τον κ. Υπουργό Οικονομικών

Θέμα: Αδυναμία εξυπηρέτησης χρέους

Τα δημοσιονομικά ή χρηματοδοτικά κενά που κάθε τόσο ανακαλύπτει η τρόικα και που εσείς προσπαθείτε να υποβαθμίσετε έχουν μία αφετηρία: το PSI του Μαρτίου του 2012. Χάθηκε μια μοναδική ευκαιρία να βγει η χώρα από το δημοσιονομικό αδιέξοδο, αλλά αντ' αυτού φαίνεται πως εγκλωβίστηκε βαθύτερα σε αυτό. Η χώρα πέτυχε μία διπλή, παγκόσμια πρωτοτυπία: και να χρεοκοπήσει αλλά και να μη σωθεί. Το γιατί είναι απλό. Διαγράφηκε χρέος ύψους 106 δις ευρώ αλλά η χώρα υποχρεώθηκε να λάβει νέα δάνεια, ύψους 130 δις ευρώ. Από το ποσό αυτό, τα 50 δις ευρώ δόθηκαν για την ανακεφαλαιοποίηση των ελληνικών τραπεζών, προκειμένου να καλυφθούν οι ζημιές που υπέστησαν οι τράπεζες από τα ελληνικά ομόλογα. Αντιθέτως, έμειναν ακάλυπτες οι ζημιές των ασφαλιστικών ταμείων και των ιδιωτών επενδυτών. Το αρχικό σχέδιο προέβλεπε, ότι το χρέος θα καθίστατο διαχειρίσιμο, αλλά λίγους μήνες μετά (το Δεκέμβριο του 2012) αποφασίστηκε, ότι χρειαζόταν και δεύτερο κούρεμα για να γίνει βιώσιμο το ελληνικό χρέος. Ακολούθησε η επαναγορά των ομολόγων στις τιμές που είχαν οι τίτλοι στη δευτερογενή αγορά. Το ελληνικό Δημόσιο έδωσε 11,3 δις ευρώ και πήρε ομόλογα αξίας 31,9 δις, διαγράφοντας χρέος ύψους 20,6 δις ευρώ. Εάν γινόταν με την μέθοδο αυτή και το πρώτο PSI, η εικόνα του χρέους – αλλά και της ίδιας της χώρας - θα ήταν σήμερα πολύ διαφορετική.

Ζούμε σενάριο καταστροφής. Το πρωτογενές πλεόνασμα δεν επιλύει τα βασικά προβλήματα της ελληνικής οικονομίας, που είναι η παραγωγική αποσάθρωση, η υψηλή ανεργία, η βαθιά ύφεση για έκτη συνεχή χρονιά και το πρόβλημα του χρέους που διογκώνεται. Η ύφεση το 2013 δεν θα περιοριστεί στο 4%, αλλά θα είναι βαθύτερη καθώς δεν υπάρχουν οι πηγές ανάκαμψης της ελληνικής οικονομίας. Όσο συνεχίζεται η πολιτική αυτή και όσο εντείνεται η ύφεση - ασχέτως αν τα μέτρα ονομάζονται διαρθρωτικά και όχι οριζόντια – θα υπάρχει όλο και μεγαλύτερο χρηματοδοτικό κενό. Όταν οι Έλληνες πολίτες έχουν υποστεί τόσο μεγάλη μείωση της αγοραστικής τους δύναμης και οι επιχειρήσεις βάζουν λουκέτο η μία μετά την άλλη, οι επιχειρήσεις δεν πληρώνουν ασφαλιστικές εισφορές και τα νοικοκυριά δεν πληρώνουν φόρους και οφειλές στις τράπεζες. Παρακολουθούμε μια πορεία καταστροφής της χώρας, η οποία μπήκε στην κρίση με 120% χρέος και ύστερα από τρία χρόνια σκληρής λιτότητας, ανεργίας, δυσπραγίας είναι στο 170% ή και πλέον του χρέους. Παρά τα δύο κουρέματα, προκύπτει η ανάγκη και νέου, γιατί διαφορετικά η Ελλάδα δεν θα μπορεί ούτε μεσοπρόθεσμα ούτε μακροπρόθεσμα να το εξυπηρετήσει αλλά ούτε και να ανακάμψει οικονομικά. Αυτό ζητάει μετ' επιτάσεως το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο.

Ερωτάται ο κ. Υπουργός:

Οι ευρωπαίοι «εταίροι» δεν βιάζονται να δώσουν λύση. Οι κυβερνήσεις της ευρωζώνης φοβούνται, πως η παροχή βοήθειας προς την Ελλάδα για τη μείωση του χρέους θα ερμηνευτεί ως αποτυχία του ελληνικού προγράμματος και, τελικά, θα λειτουργήσει ευεργετικά για τα «αντιευρωπαϊκά» κόμματα της εκάστοτε χώρας στις ευρωεκλογές. Το χρέος όμως πρέπει να μειωθεί και όσο αναβάλλεται η απόφαση αυτή τόσο μεγαλώνει η αβεβαιότητα για την ελληνική οικονομία και μικραίνουν οι πιθανότητες η Ελλάδα να βγει στις αγορές, τόσο οι επενδυτές αναβάλουν τις αποφάσεις τους για επενδύσεις και που τόσο μεγάλη ανάγκη έχει η χώρα. Παρά τα δύο κουρέματα, προκύπτει η ανάγκη και νέου, γιατί διαφορετικά η Ελλάδα δεν θα μπορεί ούτε μεσοπρόθεσμα ούτε μακροπρόθεσμα να το εξυπηρετήσει αλλά ούτε και η οικονομία της να ανακάμψει. Η κυβέρνηση, κι ενώ θα έπρεπε η ίδια να έχει θέσει το θέμα αυτό και από καιρό, δεν έχει προχωρήσει προς αυτή την κατεύθυνση. Γιατί;

Αθήνα, 18 Οκτωβρίου 2013

Η Ερωτώσα Βουλευτής

Μαρία Κόλλια Τσαρουχά
ΣΤ' Αντιπρόεδρος της Βουλής των Ελλήνων
Βουλευτής Ν. Σερρών